

ת"פ 56788/11/16 - מדינת ישראל נגד תומר פרינטה

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו כבימ"ש אשקלון

ת"פ 56788-11-16 מדינת ישראל נ' פרינטה

בפני
כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תומר פרינטה

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מור עטיה

גזר דין ללא הרשעה

רקע

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס לנאשם 6 עבירות של גניבה ו-6 עבירות של הסגת גבול פלילית בניגוד לסעיפים 447(א)(1) ו-384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן בימים 2.3.16 ו-3.3.16 הסיג הנאשם גבול לבניין ברחוב כוכב הדרום 2 באשדוד פירק וגנב מלובי הבניין במועד הראשון 2 מצלמות אבטחה ולמחרת מצלמה נוספת.
- ביום 3.3.16 וביום 3.4.16 הסיג הנאשם גבול לבניין ברחוב שבט שמעון 6 באשדוד, פירק וגנב מלובי הבניין, בכל אחד מהמועדים 4 מצלמות אבטחה. שווי המצלמות שגנבו ביום 3.4.16 - 4000 ₪.
- ביום 15.3.16 ובתאריך 17.3.16 הסיג הנאשם גבול לבניין ברחוב שבט ראובן 3 באשדוד פירק וגנב מלובי הבניין את מצלמות האבטחה. במועד הראשון גנב 7 מצלמות ובמועד השני גנב 4 מצלמות.

הסדר טיעון

2. ביום 22.5.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון ובו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום, לא יורשע ויישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. סוכם כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר. בסופו של יום הצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 20.11.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 21, רווק, בוגר 10 שנות לימוד, שירת בצה"ל כשנה וחמישה חודשים בתפקיד מאבטח מתקנים, חווה קשיי הסתגלות במסגרת הצבאית וקשיי תקשורת במערכת המשפחתית ועל רקע משבר רגשי וכלכלי ביצע את העבירות. מכר כ-3 מצלמות. חלקן הוחזרו לבעליהן. הנאשם הביע צער חרטה ובושה על מעשיו. להליך המשפטי היתה השפעה קשה על מצבו ותחושותיו. ביטא שאיפות להתפתחות מקצועית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, ועורך ניסיון לייצב את חייו באמצעות השתלבות בתעסוקה. שירות המבחן

עמוד 1

העריך כי לנאשם יכולת להימנע ממעורבות פלילית וכי הוא יוכל להפיק תועלת ממעורבות שירות המבחן בחייו. לפיכך המליץ שירות המבחן על העמדתו במבחן לצד צו של"צ. הנאשם לא פעל לצורך קידום תוכנית השל"צ בעניינו ולא יצר קשר ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה עונשית בעניינו.

4. בתסקיר מיום 10.12.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם התייצב בשירות המבחן ביום 3.12.17, אך לא בשעה אליה זומן. הוא הונחה ליצור קשר עם המסגרת אליה הופנה, אך לא יצר קשר ולא השלים את גיבוש תכנית השל"צ. לאור האמור שירות המבחן לא הגיש תכנית של"צ בעניינו.

5. בתסקיר מיום 27.12.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם החל לעבוד בחברת תקשורת כנציג מכירות ועובד שעות רבות. מעוניין להמשיך בשגרת חייו. הביע נכונות לבצע של"צ אך שלל צורך במעורבות שירות המבחן בחייו. שירות המבחן התרשם מקושי בהתמודדות רגשית עם מצוקות וחוסר מוכנות לבחון את מאפייני התנהגותו, שירות המבחן העריך כי עדיין קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות אך בשל עמדת הנאשם נמנע מלהמליץ על העמדתו במבחן ואף העריך כי הנאשם יתקשה לעמוד בביצוע צו השל"צ.

6. בתסקיר מיום 18.3.18 שירות המבחן ציין כי הנאשם הפנים את הצורך בהליך הטיפול ונרתם להליך. להערכת שירות המבחן הנאשם בעל יכולת להימנע ממעורבות פלילית. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם לאור גילו הצעיר, גיבוש הזהות האישית, תפקודו המקצועי והעובדה כי החל בלימודי הגמולוגיה שהרשעה עלולה לפגוע באפשרות התעסוקה בתחום. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הפנתה לריבוי העבירות, לחומרתן, לתחכום, לזלזול בחוק. הפנתה לאמור בתסקירים, לדבריה מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. לאור המלצות שירות המבחן עתרה ב"כ המאשימה לענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, לדבריה אפשר ברף הנמוך וכן ענישה נלווית.

8. ב"כ הנאשם ציין כי העבירות בוצעו בתקופה של חודש ימים, הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לחלוף הזמן. טען כי מתקיימים התנאים לאי הרשעה וכי על פי מתווה ההסכמה בין הצדדים כבר בשלב הכרעת הוסכם שהנאשם לא יורשע וכי הצדדים ישובו לשוחח. לדבריו היתה הסתמכות של הנאשם שאם התסקיר יהיה חיובי ההליך יסתיים ללא הרשעה. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר החיובי ולהמלצת שירות המבחן, למקרים דומים בהם הסתיימו ההליכים בהסדר מותנה, לפסיקה התומכת בטיעוניו. ב"כ הנאשם הגיש נוהל הוצאת רישיון לעיסוק ביהלומים (נ-1) על פיו הרשעה פלילית תביא לפקיעת רישיון לעיסוק ביהלומים. ב"כ הנאשם ציין את תהליך השינוי שעבר הנאשם אשר סיים את לימודיו ומבקש לעסוק במקצוע שלמד.

9. הנאשם הביע חרטה ובושה. הודה שגנב את המצלמות. סיפר כי ההליך שעובר בשירות המבחן מסייע לו. ציין שסיים את לימודיו בבורסה ליהלומים וחושש שהרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בתחום. רואה עצמו כאדם נורמטיבי ובעל שאיפות נורמטיביות.

10. אימו של הנאשם ביקשה לומר דברים. ציינה כי אין לנאשם מקום וחלק בעולם העבריינות והפשעה, וביקשה לתת לו הזדמנות שניה. לדבריה זו הייתה תקופה שחלפה. הוא ילד טוב ולא יחזור שוב על מעשיו. התחיל ללמוד יהלומנות והרשעה תפגע בעיסוקו.

דין

11. כתב האישום מתאר 6 עבירות של הסגת גבול לבנין פירוק וגניבת מצלמות אבטחה. העבירות דומות באופיין ומהותן ונעברו בתקופה של חודש אחד, לפיכך עסקינן במסכת עבריינית אחת ויקבע בגינה מתחם עונש הולם יחיד.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו מעבירות גניבה והסגת גבול, הם שמירה על קניינו של אדם, והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

13. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך - בינוני, הנאשם הסיג גבול ל- 3 בניינים שונים, פירק וגנב מצלמות אבטחה מלובי הבניינים.

14. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לכך שהנאשם הסיג גבול ל- 3 בניינים שונים, ב- 5 מועדים שונים בתוך תקופה של חודש ימים, פירק וגנב 22 מצלמות אבטחה. הרכוש לא הוחזר לבעליו. הגם שאופי ביצוע העבירות מלמד על תכנון מוקדם, העבירות לא בוצעו בתחכום רב. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו על רקע משבר רגשי וכלכלי.

15. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה (ובמקרים חריגים הימנעות מהרשעה) ועד למספר חודשי מאסר. ראו למשל:

· עפ"ג (ב"ש) 47551-07-10 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.11.10), הנאשמים הורשעו בעבירות של הסגת גבול, ניסיון גניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשמים הסיגו גבול בצוותא למפעל, בכך שנכנסו דרך החומה, חתכו את מנעול התליה של המקרר, וניסו לגנוב תשעה משטחי בשר. בית משפט קמא גזר עליהם 60 ימי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית משפט המחוזי הותיר את עונש המאסר על כנו, וביטל את הוראת החילוט בנוגע לנאשם 2.

· ע"פ (מרכז) 6587-04-09 **קנט נ' מדינת ישראל** (9.7.09), הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול, היזק במזיד לרכוש והעלבת עובד ציבור. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית משפט קמא גזר עליו שישה חודשי מאסר על תנאי, וכן 100 שעות של של"צ. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור, ביטל את ההרשעה והורה על סיום ההליך באי הרשעה ושל"צ.

· ת"פ (רחובות) 60714-08-16 **מדינת ישראל נ' גדמו**; הנאשמת הודתה ב- 5 עבירות של גניבה. הנאשמת גנבה מ- 5 חנויות שונות בקניון, באותו המועד, תכשיטים, בגדים, נעליים בשמים ומוצרים נוספים בסכום כולל של כ- 4765 ₪. הנאשמת נתפסה והרכוש הושב לבעליו, הוטל עליה במסגרת הסדר צו של"צ וחתימה על התחייבות ללא הרשעה.

· ת"פ (נצרת) 5132-10-15 **מדינת ישראל נ' חטיב** (7.2.17). הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס לשטחו של המתלונן וגנב מהמחסן המגודר גנרטור בשווי 3500 ₪. נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה וקנס.

· ת"פ (ק"ש) 48148-10-15 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (27.11.16). הנאשם הורשע בעבירות של הסגת

גבול וגניבה. הנאשם נכנס לבית כנסת וגנב מאחת המגירות מעטפה ובה 2500 ₪. נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה ופיצוי.

· ת"פ (ק"ש) 19182-04-15 **מדינת ישראל נ' עאסלה** (7.9.16) הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה חקלאית. הנאשם הגיע עם רכבו לשדות הפקאנים של קיבוץ וגנב 30 ק"ג אגוזים בשווי 600 ₪. נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה וקנס.

· ת"פ (רמלה) 49112-04-14 - **מדינת ישראל נ' סמי אלפקיר**, (18.11.14) הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה. הנאשם הסיג גבול לחנות רהיטים וגנב משם יחד עם אחר 2 מזרונים בשווי 600 ₪. נדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים, כולל הפעלת מע"ת ש 3 חודשים לריצוי בחופף) ומע"ת.

· ת"פ (פ"ת) 27120-10-12 - **מדינת ישראל נ' אולג סבירוב**, (15/07/2014), הנאשם הורשע בעבירות של הסגת גבול והיזק במזיד. הנאשם הסיג גבול לבית מרקחת, השליך אבן על חלון הראווה וניפצו, נכנס לחנות והשליך את הסחורה על הרצפה. גרם נזק בסך 1886.6 ₪. נדון למאסר מותנה, קנס, של"צ ופיצוי למתלונן.

· ת"פ (ת"א) 8790-11-09 **מדינת ישראל נ' אסור** (7.2.10), הורשעו שני נאשמים על פי הודאתם, בעבירות של הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד. הסגת הגבול היתה במחסן ביתי ונגרם נזק לתריסים. נידונו לחמישי חודשי מאסר על תנאי. בנוסף, על נאשם 2, בעל עבר פלילי, הוטל קנס בסך 1,000 ₪.

16. לאור כל האמור, בשים לב לריבוי האירועים ולהיקף הרכוש שנגנב אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בכללותו נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר.

הימנעות מהרשעה

17. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

18. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

19. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי

הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

20. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

21. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם שבפני, הגעתי לכלל כי מתקיימות אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות להימנע מהרשעתו בדיון.

22. הנאשם היה בן 20 בעת ביצוע העבירות ("בגיר צעיר"), נעדר הרשעות קודמות, העבירות בוצעו על רקע משבר כלכלי ורגשי שחווה. הגם שאין מדובר באירוע יחיד, אלא במספר אירועים, עדיין עסקינן במסכת אחת שנמשכה פרק זמן קצר. אין מדובר ברף חומרה גבוה של עבירות לא בוצעו תוך כדי התפרצות, ואף לא בתחום רב. הנאשם לקח אחריות הביע חרטה וחש בושה על מעשיו. הנאשם ביטא שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי ואף למד ופעל לרכישת מקצוע בתחום היהלומנות. הנאשם נרתם להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, ופועל לעריכת שינוי בחייו.

23. הנאשם הוכיח קיומו של נזק קונקרטי שכן על פי נוהל משרד הכלכלה והתעשייה להוצאת רישיון לעיסוק ביהלומים (נ/1) הרשעה בפלילים תביא לתפוגת תוקפו של הרישיון.

24. ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

25. אף המאשימה, בשלב הצגת ההסדר הסכימה להימנע מהרשעת הנאשם, וציינה כי תשוב לשוחח לאחר קבלת תסקיר. בעניינו של הנאשם התקבל כאמור תסקיר "חיובי" בתוכנו ובהמלצותיו.

כאמור, שירות המבחן אף הוא המליץ להימנע מהרשעת הנאשם.

26. לאור כל המפורט לעיל, אני סבורה כי בנסיבותיו של הנאשם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי. על כן הגעתי לכלל מסקנה כי מתקיים בעניינו החריג המצדיק הימנעות מהרשעתו.

27. לפיכך, אני נמנעת מלהרשיע הנאשם ומחייבת אותו כדלקמן:

א. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ב. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בעמותת אנוש ברחובות בתפקיד ליווי במרכז החברתי.

בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. פיצוי בסך 16,500 ₪ אשר יחולק כדלקמן:

סך של 2,250 ₪ לוועד בית ברחוב כוכב הדרום 2 באשדוד.

סך של 6,000 ₪ לוועד הבית ברחוב שבט שמעון 6 באשדוד.

סך של 8,250 ₪ לוועד הבית ברחוב שבט ראובן 3 באשדוד.

הפיצוי ישולם ב- 22 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 10.8.18.

המזכירות תעביר הפיצוי לועדי הבתים, בהתאם לחלקם היחסי בשווי הפיצוי

זכות ערעור כחוק.

מוצגים יושמדו.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, במעמד הצדדים.